

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 53 (2055) ♦ Среда, 24 березня 1999 року ♦ Ціна договірної

24 марта

- ✓ 912 р. Князь Олег уклав з Візантією договір «на письмі і з клятвою твердою дружною засвідчити».
- ✓ 1882 р. Німецький мікробіолог Роберт Кох відкрив збудника туберкульозу. За рішенням Всесвітньої організації охорони здоров'я цей день оголошено Всесвітнім днем боротьби з туберкульозом.
- ✓ 1935 р. У Харкові відкрито пам'ятник Тарасу Шевченку.
- ✓ 1989 р. У Тернополі створено першу крайову організацію Народного руху України.
- ✓ 1989 р. У Львові відбувся перший політичний страйк в Україні (УРСР).

Парламентська хроніка

Банкіри відбулися легким переляком

На початку пленарного засідання склав присягу народний депутат Ярослав Кендзьор (партійний список НРУ).

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко поінформував про перехід народного депутата Михайла Гуцула із фракції ПЗУ до фракції «Батьківщина».

Після оголошення запитів і заяв народних депутатів сесія внесла зміни до тижневого розкладу роботи, проголосувавши за те, щоб першим питанням у четвер розглянути проект постанови про Меморандум економічної політики на період з 1 липня 1998 року по 30 червня 2001 р., та приступила до обговорення порядку денного.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ранкове й денне засідання 23 березня

Вибори — за єдиним загальнодержавним

Минулого понеділка Президент України Леонід Кучма підписав прийнятий Верховною Радою Закон «Про вибори Президента України». Згідно із законом не пізніше як за 180 днів до дня виборів (до 5 травня) парламент має прийняти постанову про призначення чергових виборів глави держави. Вибори проводиться за єдиним загальнодержавним виборчим округом, який ділиться на 225 територіальних виборчих округів.

Знищують

Тендітні перші квіти, які зворушують наші уші прагненням пробитися крізь сніги до сонця, багато народів світу називають ключами від весни. В Англії — сніжними сережками, в Німеччині — сніговими дзвіночками, у Франції — снігобуравчиками. В античному світі їх зливали як ключ до основного — здоров'я. Ми зовемо пролісками і підсніжниками, досі віримо, що ними опікується святий Юрій, і так любимо перші квіти весни, що поставили їх перед загрозою цілковитого знищення.

(Закінчення на 5-й стор.).

Ключі від весни

У номер

До Швеції з державним візитом

Учора розпочався державний візит Президента України Леоніда Кучми до Швеції. Під час візиту, що триватиме до 25 березня, заплановано його зустріч з королем Швеції Карлом XVI Густавом, Головою шведського риксдагу (парламенту) Б. Даль, Прем'єр-міністром І. Перссоном.

(Закінчення на 2-й стор.).

Нацбанк не сумнівається. А МВФ?

Національний банк України та Казначейство Міжнародного валютного фонду узгодили технічний порядок отримання чергового траншу кредиту МВФ за програмою розширеного фінансування в розмірі близько 150 млн. доларів. Відповідно до попередньої домовленості Україна має отримати ці кошти не пізніше 31 березня поточного року. Про це йдеться у прес-релізі НБУ, розповсюдженню прес-службою банку. «Оскільки Україна виконала всі умови МВФ для продовження кредитування за програмою розширеного фінансування, у нас не залишилося сумнівів у позитивному рішенні Ради директорів МВФ про надання чергового траншу на найближчому тижні», — зазначено у повідомленні.

Засідання Ради директорів МВФ плановано на 26 березня.

Шукайте шахтарські гроші

Шахтарі-інваліди центрального Донбасу пікетують будинки Міністерства та адміністрації Президента України з вимогою виплати одноразової допомоги і поточних регресних позовів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Загальна заборгованість шахтарям-інвалідам становить близько 0,5 млрд. грн.

Президент України доручив правоохоронним органам розібратися, куди діваються гроші за продане вугілля. За словами Л. Кучми, держава вчасно розраховується з гірниками.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Запитаєте в депутата

Газопровід — згадка про перебудову

Понад десять років Пантійська селищна рада за допомоги об'єднання «Олександрія-вугілля» розв'язує проблему газифікації селища. Вже виконано будівельних робіт на 60 процентів, бракує 400 тисяч гривень, щоб завершити будівництво газопроводу.

Від імені односельців звертаюся до народного депутата Олександра Йосиповича Єдіна: посприйте, будь ласка, позитивно-ро рішенням справи.

Анатолій КИСІЛЬОВ, селищний голова.

Кіровоградська область.

Акції

Пеонід Кучма підписав Закон «Про вибори Президента України»

О Нацбанк України призупинив біржову торгівлю іноземною валютою на невизначений термін.

О Кабінет міністрів відмінив пільги з митного оформлення товарів, що ввозяться на територію України, для підприємств з іноземними інвестиціями.

О 9 робітників центральної збагачувальної фабрики м. Вуглегірська Донецької області отруїлися чадним газом. Усі потерпілі живі.

P.S.

КИЇВ: розподіл території триває

Сталіця

«13 квітня 1998 року Старокієвська держадміністрація видала розпорядження № 194, в якому дала дозвіл АТБТ «Компанія» (ДПБ) звести споруду нашої дитячої сади. Ми категорично заперечуємо проти такого рішення, але нашої думки ніхто не запитував і, більше того, на наш заперечення не звертали уваги» (із скарги батьків дитячої сади № 183, який розташований в Києві по вул. Пушкінський, 33).

Скарга, яка цього разу потрапила до редакції газети «Голос України», викликала почуття болю за дітей та співчуття їхнім батькам.

За розпорядженням районного керівництва дитячий садок № 183 було вирішено тимчасово перевести в приміщення іншого дитячого закладу з подальшим розміщенням його в інших придатних спорудах. Хоча батьки стверджують: цим рішенням садок практично було ліквідовано, що є грубим порушенням вимог розпорядження Президента України «Про заходи щодо запобігання перепрофілюванню дошкільних і середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів від 29 грудня 1994 року № 202/94-рі та постанови Кабінету міністрів «Про невідкладні питання діяльності дитячих навчально-виховних закладів» від 23 березня 1992 р. № 143.

Розпочалося все з того, що 29 липня 1996 року Київська міська державна адміністрація було видано розпорядження № 1198, відповідно до якого АТБТ «Компанія» (ДПБ) отримала дозвіл на розміщення по вул. Пушкінський готельного комплексу на землях запасу міста орієнтовною площею 1,1 га...

Після цього, 31 липня 1997 року, в зазначене розпорядження було внесено зміни. Відтепер щось про розташування «житлово-громадського комплексу в складі реконструкції будинку по вул. Пушкінський 35-а, 35-б, 37-а, 37-б з їх розширенням на землях міської забудови орієнтовною площею 1,1 га у Старокієвському районі м. Києва».

На підставі цього рішення 13 квітня 1998 р. Старокієвська районна державна адміністрація Києва видала розпорядження № 194, згідно з яким під «розширення реконструкції» потрапив дитячий дошкільний заклад № 183. Сам заклад підлягає тимчасовому переведенню в приміщення іншого дитячого сади № 739, розташованого в будинку 77 по вулиці Володимирській. Останнє було вирішено реконструювати

та відремонтувати силами компанії «ДПБ», а приміщення, розташоване на вул. Пушкінський, 33, дозволено знести.

Кажуть, що це зумовлено насамперед аварійним станом будівель, в яких виховуються діти. Але фактич, які в минулому році здійснили експертну оцінку будівель дитячого сади № 183, вважають інакше: технічний стан двох приміщень визнано «добрим», а третього — «задовільним» для подальшої експлуатації, а ринкова вартість (не балансова) всіх трьох будівель з урахуванням місцевості, під'їзних шляхів тощо становить більш як 2 млн. доларів США.

Замість того, щоб посприяти здійсненню комплексу ремонтних робіт у приміщенні одного дитячого сади, було прийнято рішення про їх знесення та здійснення ремонту приміщення іншого сади. Якщо вже ремонтувати, то чому не завершити ремонтні роботи, які було розпочато в сади № 183 до розпорядження держадміністрації про його знесення? Можливо, дешевше все-таки відремонтувати дитячий садок, ніж знищити його приміщення вартістю понад 2 мільйони доларів США?

Кому належить ця блискуча ідея, сказати важко. Відомо тільки те, що рішенням Старокієвської районної ради депутатів від 14 квітня 1998 року № 6 райдержадміністрації цього району «тимчасово, до райдержадміністрації цього району «тимчасово, до прийняття законів, що визначатимуть особливості прийняття виконавчої влади і місцевої самоврядування в м. Києві», делеговано повноваження, передбачені статтями 27—41, 44 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», до яких, зокрема, належать повноваження щодо управління комунальною власністю, повноваження в галузі житлово-комунального господарства, будівництва, освіти, охорони здоров'я, культури тощо.

На перший погляд такий факт не викликає запитань. Але уважний читач уже помітив, що це рішення було прийнято лише наступного дня після видання розпорядження Старокієвської райдержадміністрації № 194 про тимчасове перенесення дитячого сади та знесення його колишнього приміщення. Можливо, справа тільки в неправильно вказаній даті? А що як депутати районної ради взагалі не голосували з цього питання? Можливо, про це слід запитати в людини, яка підписала сумнівний документ?

Нам відомо, що рішення підписав голова Старокієвської районної ради депутатів Б. Андреев, який за день до того... підписав розпорядження про переведення дитячого сади № 183 в інше приміщення вже як голова Старокієвської райдержадміністрації.

Зверталися з приводу знесення сади і до прокурора

ра Старокієвського району Києва В. Мігіна, і до Старокієвського районного суду. Але проблему ще не вирішено. Із судовим розглядом зволікають, рішення не прийнято.

Р. С. Для з'ясування обставин викладеної історії, а також для того, щоб дотриматися принципу об'єктивності інформації, 11 січня було направлено офіційні запити до органів державної влади.

Наприклад, Київську міську державну адміністрацію ми запитали про те, хто і коли утворював міськдержадміністрацію розв'язувати питання про місцевоташування житлово-громадського комплексу у складі реконструкції будинків №№ 35-а, 35-б, 37-а, 37-б по вул. Пушкінський, які приймає рішення щодо відводу землі для розширення будівництва, а також про знесення споруд по вул. Пушкінський, 33?

Київська міська рада депутатів, як і інші органи, до яких ми зверталися, не відповіли нам на запитання: чи приймає рішення про передачу повноважень Старокієвський районний рад депутатів в управління будинків №№ 35-а, 35-б, 37-а, 37-б по вул. Пушкінський в Києві.

Відповідно у Старокієвській районній раді депутатів ми запитали, чи приймає нею рішення про передачу повноважень Старокієвський районний рад депутатів адміністрації з управління зазначеними будинками; чи надавалося районній держадміністрації право розв'язання питань, пов'язаних із знесенням споруд, розташованих по вул. Пушкінський, 33; ким і коли було прийнято рішення про реконструкцію будинків у житлово-громадський комплекс та чи приймалися радою рішення щодо відводу землі для розширення будівництва, а також про знесення споруд по вул. Пушкінський, 33?

Нарешті у Старокієвській райдержадміністрації Києва, крім батькох з уже названих запитів, ми пошуквали, чому виникла необхідність знесення споруд по вул. Пушкінський, 33?

Досі відповідей на ці запити нам не отримано, що, на нашу думку, є порушенням основних принципів інформаційних відносин, закладених у положеннях Конституції та законах України.

Можливо, так керівники, як голова Київської міської державної адміністрації О. Омельченко, та інші, до кого потрапили наші запити, зацікавлені в тому, щоб люди не знали, що є хто в нашому місті?

Ми сподіваємося, що з часом все з'ясується. Редакція надала планує продовжити розслідування, про хід якого ви дізнаєтеся з наших наступних публікацій.

Олександр КОВАЛЬ.

ПОШТОВІ МАРКИ — обличчя держави

Українськими марками цікавляться в усьому світі

Повертаючись до надрукованого

Трактування Миколаю Габером деяких фактів щодо діяльності «Укрпошти» і ДП «Марка України» в галузі видавання та розповсюдження знаків поштової оплати у статті «Поштова марка: шагувальний й узурпатор» (№ 17.02.1999 р.) не зовсім точно характеризує старіші причини, умови та виняткові винятки негативних явищ в українській філателії, поява на філателістичному ринку фальшивих поштових марок України. А ситуація склалася така.

Після утворення на місці колишніх республік СРСР незалежних держав кожна з них, серед інших нагальних справ, розпочала створювати власні поштові служби, а також вирішувати питання випуску поштових марок. З такою самою проблемою зіткнулася й Україна. Забезпечувати потреби поштового обігу «обов'язок держави, а в Україні той час не було технічної можливості друкувати власні знаки поштової оплати».

Від цієї ситуації було знайдено тимчасовий вихід. Оскільки на підприємствах зв'язку залишилася велика кількість невикористаних поштових марок СРСР, маркованих конвертів і карток, вирішили для задоволення потреб поштового обігу вдатися до застосування надrukів на цих марках. Тобто Україна, як і інші країни колишнього СРСР, на перехідному етапі скористалися найбільш економічним способом забезпечення безперебійного поштового обігу.

Відповідно до наказу Держкомзв'язку України всі залишки поштових марок колишнього СРСР були надіслані з обласних підприємств зв'язку до Київського поштамту для централізованого виготовлення надrukів нового номіналу на стандартних марках СРСР, які й було введено в обіг у 1992 році.

Та після цього ділки від філателії по-

чали «приватне» виробництво різноманітних фантастичних випусків у вигляді надrukів на поштових марках колишнього СРСР. Це призвело до появи на філателістичному ринку, у тому числі й за кордоном, величезної кількості неофіційних, фальшивих і спекулятивних випусків поштових марок і завдало шкоди пошті України, підрвало філателістичну репутацію молодій державі.

Щоб зупинити можливість підробок і шахрайства, спрямованих на вилучення мітки України, живити надrukи для оплати поштової кореспонденції було заборонено. Крім того, зважаючи на відсутність на той час в Україні відповідних спеціалістів і належної матеріальної бази для друкування поштових марок, довелося їх випускати за кордоном на підставі контрактів із зарубіжними фірмами. І тільки в 1994 році, після створення відповідних умов в Україні, знаки поштової оплати почали друкувати на державній поліграфічній базі.

Відомо, що знаки поштової оплати відіграють неабияку роль у внутрішній політиці держави, і при формуванні уявлення про державу поза її межами. Тобто за допомогою таких знаків держава заявляє перед світовою громадськістю про своє існування. Редакційні статті газет «Свобода» (США) (№ 7 від 12.02.99), «Вільна думка» (Австралія), журналу «TRIDENT VISNIK», що вида-

ється Союзом українських філателістів і нумізматів Чикаго (США), засвідчують, що українські марки, а також повністки — сьогодні на світовому ринку і гідні того, щоб їх збирали не лише українські громадяни та українці в діаспорі, а й усі інші серйозні колекціонери світу.

За роки незалежності в Україні випущено понад 200 сюжетів поштових марок. Наші марки розповсюдять по державний устрій України, історію, культуру, науку, досягнення в народному господарстві, спорт — в усіх сферах суспільного життя.

Для розвитку філателії в Україні, крім відділень зв'язку, де можна придбати марковану продукцію, відкриваються кіоски, магазини. Тільки в Києві їх вісім. У кожному можна придбати всі випуски поштових марок України та абонемент, який забезпечує гарантоване обслуговування не тільки новими випусками України, а й країнами близької зарубіжжя. Нині налагоджено постачання марок України філателістам багатьох країн світу.

Пропаганді української марки сприяє систематичне проведення національних і регіональних філателістичних виставок, а також участь України у всевітніх виставках поштових марок. Всю інформацію про нові випуски поштових марок та новинки у філателії можна прочитати в газеті «ДК «Зв'язок», що має спеціальний розділ «Філателія», та в журналі «Пошта і філателія України».

Незважаючи на ціло визначений і законодавчо забезпечений порядок друкування знаків поштової оплати в Україні, на філателістичному ринку з'явилися марки-напівфальшивки (беззубчик тощо), які школять авторитет пошти незалежної України серед поштових адміністрацій інших країн, у Всесвітньому поштовому союзі і Всесвітній філателі-

тичній федерації. Тільки-но до ДП «Марка України» надійшла інформація про такі випуски, підприємство порушило клопотання перед відповідними службами щодо розслідування причин і джерел появи фальшивих поштових марок. Крім того, інформація про незаконні випуски надіслана країнам — членам Всесвітнього поштового союзу.

Стосовно створення Музею історії пошти України, про що йдеться у статті М. Габера, то на сьогодні це питання є важливим і актуальним. Воно піднімається і раніше, але, на жаль, поки не розв'язане. Для цього потрібні відповідні рішення місцевих органів влади. Приміщенням, в якому можна було б розмістити музей та генеральну колекцію знаків поштової оплати, могла б стати історична будівля колишньої Київської поштової станції на Подолі (Поштова площа, 2). Проте Київська міська держадміністрація вилучила її в власності Держкомзв'язку України.

Хотілося б повернути цю будівлю і використати для створення Музею історії пошти України з наданням йому державного статусу, маючи на меті експонувати тут генеральну колекцію знаків поштової оплати з марок, надісланих із Всесвітнього поштового союзу, та колекцію знаків поштової оплати України. Крім того, було б доцільно відновити експозицію кімнат стандартного доглядача і включити їх до схем туристичних маршрутів по Києву.

А марки, які надходять від Всесвітнього поштового союзу, зберігаються в архівах із дотриманням вимог скорості і є одним із складників майбутньої Державної колекції знаків поштової оплати.

Микола ОРЛЕНКО,
заступник голови
Держкомзв'язку України.

Хто є хто в нашому місті?

Хроніка. Факти. Події

✓ Копенгаген

На чолі Єврокомісії — «перекоханого європейця»

У кулуарах датського парламенту «реальним кандидатом» на роль наступника Жака Сантера називають прем'єр-міністра Данії Поула Нюрута Расмуссена. Сам 55-річний лідер датських соціал-демократів у минулі дні енергійно заявляв, що не має жодних планів змінити місце роботи. Це, однак, не стало перешкодою інтенсивним чуткам у парламентській резиденції — паладі Крістіансборг — щодо можливості висунення його кандидатури на пост глави Єврокомісії.

До сильних сторін потенційного датського кандидата належать не лише глибокий політичний досвід (на посту прем'єра він перебував більш як п'ять років — довше за інших колег по Єврозоні), а й дилломатична екіпіровка. У колах ЄС Поул Нюрута Расмуссен, який вільно говорить на кількох іноземних мовах, має репутацію «перекоханого європейця».

✓ Багдад

Коли їх бомблять — вони виграють... політично

Ірак «виграє політично», чинячи опір ударам американсько-британської авіації по так званих «близьких, заборонених для польотів іракських літаків». Прем'єр-міністр Іраку Фатх Азіз. «Кількість тих, хто засуджує агресію, зростає з кожним днем. Тому ми продовжуємо наш опір, хоч би які були жертви», — заявив Фатх Азіз.

Заява іракського віце-прем'єра пролунала після того, як Саудівська Аравія відмовилася американським літакам, що беруть участь у нальотах на Ірак, у праві базуватися на території королівства. Хоча влада Саудівської Аравії виступає проти режиму іракського президента Саддама Хусейна, вона розцінює щоденні нальоти американсько-британської авіації на Ірак як каральні рейди.

✓ Софія

Альянс «неможливий» без Болгарії та Румунії?

Туреччина підтримує прагнення Болгарії вступити до НАТО. Про це заявив президент Туреччини Сулейман Демирел під час свого дводенного візиту до Болгарії. За його словами, НАТО «неможливе» без Болгарії та Румунії.

Президент Туреччини вже надіслав листи керівникам США, Великобританії, Франції та Німеччини, у яких просив від НАТО конкретних кроків щодо прийняття Болгарії та Румунії.

✓ Братислава

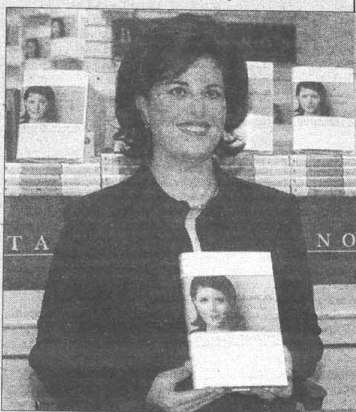
До літа у Словаччині буде президент

Закон про прямі всенародні вибори президента республіки прийняв парламент Словаччини. За цей принципово важливий для розвитку політичної системи країни документ, відповідно до якого буде внесено зміни до конституції, проголосували 89 із 150 депутатів. Президентські вибори, згідно із законом, за 55 днів до їх проведення призначає глава парламенту. Очікують, що вони відбудуться до літа.

✓ Лос-Анджелес

Вустами очевидця

Колішня практикантка Білого дому Моніка Левінська репрезентувє написану нею книжку про свої стосунки з Клінтоном.

За повідомленнями кореспондентів «У» і агентств «Сінхуа» і «ТАР-ТАКС». Фото АРІ.

Боротьба компроматів як апогей політичної кризи в Росії

Один з найчужіших скандалів, що буквально приголомшило московське суспільство, став тим, як Рада Федерації не прийняла відставку Генерального прокурора Юрія Скуратова. Але, на думку багатьох спостерігачів, він свідчить ще й про те, що політична криза в країні досягла апогею.

Стало відомо: Юрій Скуратов має фактично підтверджувати причетність дошки Бориса Єльцина Тетяни Дяченко до керування справами президента Павла Бородині до корупції та розкрадання держмайна. Ці дані отримано під час особистого розслідування генпрокурором кримінальної справи швейцарської будівельної компанії «Мабетек».

За вказівкою управління справами президента ця компанія брала участь у реконструкції Білого дому, Держдуми, Кремля та карельської резиденції Бориса Єльцина «Шуйська Чула». Реалізація будівельних контрактів добре оплачувалася. Керівництво фірми 1996 року виконало замовлення дочки Бориса Миколайовича Тетяни Дяченко на будівництво для неї шикарного особняка під Москвою, зареєстрованого на ім'я спів-президента компанії. Ці дані генпрокуратура тримала в суворій таємниці, поки, доки не було розголошено запит, направлений Юрієм Скуратовим до Швейцарії для отримання офіційних

паперів, що підтверджували факт хабарництва. Поінформований Кремль підготував матеріал для пантату генпрокурора і після недового вагання запустив в ефір відеополітику із записом інтимних подробиць його особистого життя.

Але в боротьбі компроматів переможців не було. Заручившись підтримкою комуністів, Юрій Скуратов має намір продовжити кримінальне переслідування Павла Бородині та Тетяни Дяченко для розв'язання питання, пов'язаних із корупцією. Проте часу в нього обмаль — від трьох тижнів до одного місяця. Упродовж цього терміну тимчасовій міжвідомчій комісії Ради безпеки належить перевірити достовірність інформації про проступки, що палять честь і гідність Юрія Скуратова.

Рішення сенаторів, прийняте всупереч волі президента, зустріне оплесками думських депутатів. Особливо раділи комуністи, для яких ослаблення президентської влади — шанс зробити реальними дострокові вибори і від-

святкувати власну перемогу. Задум лівих полягає в тому, щоб спровокувати президента на нові відставки в уряді й зрештою довести до розпуску Думи. На зустрічі з лідерами лівий думської більшості російський прем'єр фактично забезпечив підтримку комуністам, коли зізнався, що йому набридли метушня навколо Білого дому. Прямиков пообіцяв піти у відставку, якщо кабінет міністрів позбудеться Юрія Маслюкова чи Геннадія Кулика, посилюючись на неможливість працювати в такому уряді. Позиція Примакова обісмила Бориса Єльцина територію для наведення порядку, внесення кадрових змін аж до меж президентської адміністрації. Повернувшись з лікарняної резиденції до Кремля, Борис Єльцин підписав указ про звільнення Миколи Бородині з поста керівника президентської адміністрації та секретаря Ради безпеки. На цю посаду призначено заступника Миколи Бородині з економічних питань Олександра Волоніна. Президентів ще належить вирішити, яка з двох біл менша: чи піти в контратура на опозицію, чи звільнити свою дочку з державного поста і розібратися в держдепалі поповнення сімейної казни.

Кремль підготував матеріал для шантажу генпрокурора і після недового вагання запустив в ефір відеополітику

А тим часом країна занурюється в морок терору, саваді, злочинності. Воєтину жвавий теракт скоєно днями в Північній Осетії, коли на центральному ринку Владикавказу прогрімив потужний вибух, що забрав життя 60 осіб, більш як сто отримали тяжкі поранення. Мотивом злочину, на думку незалежних експертів, стала загальна дестабілізація обстановки на Кавказі та спроба зрівнати зустріч у Владикавказі російського прем'єра Євгена Примакова і президента Чечні Аслама Масхадова, які мали намір обговорити питання, пов'язані з серйозними ускладненнями у взаємодіях Москви та Грозного. До речі, сам Масхадов також дивом залишився живий після нещадного теракту.

Проблеми терору в Росії, схоже, поки що ніяк не розв'язують. Воєнчаас американський президент Білл Клінтон в одному зі своїх виступів закликав підтримати реформи в Росії, на території якої невдоволи можуть зародитися катаклізми, небували за масштабом і ступенем агресії для всього європейського простору.

Світлана ФІЛІМОНОВА. Москва.

Польща готова допомогти НАТО «розв'язати проблему» Косово

Спеціальний представник президента США Річард Холбрук (на фото АП) прибув до Белграда зі спеціальним дорученням: попередити президента СРЮ Слободана Милошевича про «серйозні наслідки», якщо влада не погодиться з уже підписаним албанською стороною договором, який виключає розміщення в Косово військового контингенту НАТО. Випадково чи ні, але під час візиту з Брюсселя надійшло повідомлення: якщо посередництво Річарда Холбрука провалиться, генсек НАТО Хав'єр Солана має повне право віддати наказ про повітряні нальоти.

А в тому, що воно «провалиться», майже ні в кого сумнівів немає. Президент Сербської Республіки

М. Милутинович заявив: мирну угоду щодо Косово нав'язано сербам і жодну з його статей не обговорювали з ними. Він підкреслює, що СРЮ в жодному разі не погодиться на міжнародну військову присутність на своїй території. «Якщо НАТО завдасть воєнних ударів, ми станемо на самозащиту», — пообіцяв він.

Але сенсація цими днями таки відбулася: Польща заявила, що готова до участі в операції НАТО в Косово. За словами прес-секретаря Міністерства національної оборони РП Еугеніуша Млечаків, в разі, якщо НАТО зажадає від Польщі направити війська, РП готова виділити роту зі складу 18-го десантно-штурмового батальйону.

Жінка — теж людина

Нині ніхто на берегах Німеччини щодо цього не повинен мати сумнівів. Набрав чинності закон про рівні права чоловіків та жінок. Депутати сесії Лужицької Республіки назвали його «першим правовим актом, коли жінку визнано людиною».

Вітгепер фірма, що опублікувала оголошення на зразок «потреба енергійний молодий чоловік, який володіє мовами і має права на керування автомобілем», ризикне втратити від 25 до 1000 доларів. Такий діапазон штрафів за порушення прав однієї зі статей. Буль-жакі доброзичливці може позвонити по «гарячому» телефоні і повідомити про цей прикрий факт. Гроші, однак, перепадуть не йому, а державі.

Сексуальними домаганнями за новим законом вважається образлива поведінка сексуального харак-

теру, яка виражається в словах або діях щодо людини (будь-якої статі), з котрою домагача пов'язують службові чи ділові стосунки. Крім того, буде введено контролерів. Отож, на відміну від безтурботних Сполучених Штатів, Литва рішуче покладає край виникненню всіхлях монікагейтів. Інформацію про сексуальні домагання, як і висновки контролерів, новим законом визнано конфіденційними відомостями й оприлюдненню не підлягають.

Вільнюс.

Володимир СТРОЙ.

Краса і міць грузинської армії

Дочка міністра оборони Грузії Давида Тевзадзе Кетеван стала лейтенантом грузинської армії. Вона закінчила курси при об'єднаній військовій академії Міністерства оборони. Міністр виглядав щасливим. Кетеван має намір продовжити навчання на юридичному факультеті Тбіліського університету. Разом із нею лейтенантські звання одержали ще дві дівчини. Це перші жінки-офіцери, що приїхали в грузинську армію з вищого військового навчального закладу.

Тбілісі. Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

«Пацієнти» для експерименту

Федеральний уряд прийняв рішення про безкоштовне роздавання наркотиків людям, які не можуть без них обійтися. Це — експеримент, що здійснюватиметься за контролю влади та органів охорони здоров'я. У такий спосіб Німеччина спробує розв'язати сатанське коло, в яке потрапили наркомани, що жадають злілля, і злочинний світ, що пропонує його їм.

Водночас медики хочуть з'ясувати, якою мірою ця акція сприятиме лікуванню наркоманів. За словами депутата бундестагу від «зелених» Моніки Кнохе, «федеральні землі та дев'ять міст уже домовилися про деталі національного проекту, який стартує наступного року». Перебачено, що «пацієнтами» експерименту стануть від 1000 до 1050 дорослих наркоманів, більшість з яких вживають героїн і вже намагалися вилікуватися від шкідливої звички.

Наркотики безкоштовно роздаватимуть у Франкфурті-на-Майні, Берліні, Мюнхені, Карлсруе, Дортмунді, Гамбурзі, Кельні, Ессені та Ганновері.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Знищують ключі від весни

(Початок на 1-й стор.)

15 березня в Криму відпра-
портували про успішне закін-
чення восьмої операції «Перш-
ковит» із збереження рідкіс-
них рослин півострова.

Протягом місяця рейдіві
групи держнспекторів Реском-
природи автономії, співробіт-
ники митниці, «Кримлісу»,
екологічної міліції, ДАІ та ін-
ших підрозділів МВС разом з
добровольцями — екологами,
провідниками поїздів затриму-
вали губителів перших весня-
них квітів і вилучали в них
тендіти букетики.

За вивіз і реалізацію проліс-
ків затримано майже 50 осіб,
близько 10 тисяч першоквітів
передано в будинки інвалідів,
притулки, лікарні.

Штрафи від 50 до 170 грив-
ень плюс відшкодування
збитків у 17 гривень за кожну
вилучену квітку правопоруш-
ників не зупиняли. Одна справа
заставити протокол, інша —
змусити пийманого на гарячому
заплатити штраф. Для багатьох
кримчан, котрі місяцями
не бачать зарплати, торгівля
першоквітами стала єдиним
сезонним заробітком, а то й
засобом існування. Для части-
ни населення квітковий про-
мисел перетворився в один з
девичих способів торгувати
добрі гроші.

Учасники рейдів відзнача-
ють, що нинішній місячний
захист квітів був для них важ-
ким емоційно. А ті, хто праг-
нув провезти букети на про-
даж, обурювалися грубими ді-
ями правоохоронців, під час
затримання «давили на сльози»
розповідями про безбратність і
голодних дітей.

Але закон є закон, він суво-
рий і небагланний, та чомусь
і цього разу лише до дрібних
браконьєрів. Оптовиків і інших
заправили квіткового бізнесу
досі зазіхалися недосяжними
для учасників рейдів, уник-
ають справедливого покарання.

А тим часом збір, торгівля й
незаконний вивіз за межі Кри-
му занесених до Червоної кни-

ги першоквітів, особливо ви-
мираючих підлісників скла-
дають і цикламена Кузнечо-
ва, ширяться щороку і нині на-
були катастрофічних розмірів.
Нинішня традиційна акція
«Першковит» змогла ледь при-
зупинити цей нештійний про-
цес.

Проблема ця не нова. Ще
1976 року СРСР підписав і ра-
тифікував конвенцію СІТЕС,
якою забороняється продаж і
транспортування рідкісних і
зникаючих видів рослин і тварин.
А сьогодні вже звично
спостерігаємо, як, починаючи
з лютого, активізуються добре
налагоджені канали квіткового
бізнесу. За офіційними даними,
райові виконавці бісів-оп-
товиків лише за одну хвилю ви-
возять за межі України від 3 до
5 тисяч червонокнижних квіт-
ків — перелісників весни,
виставляючи за сезон зроби-
ти щонайменше 5 халук.

Та й в самому Криму, незва-
жаючи на рішення, які при-
ймаються на законодавчому рівні
(йдеться, зокрема, про по-
станову Верховної Ради АРК
«Про заходи по збереженню
рідкісних рослин»), штрафні
санкції, проліскам торгують
на кожному кроці навіть під
час рейдів операції «Перш-
ковит».

У останній день її проведен-
ня разом з кандидатом біоло-
гічних наук, доцентом Крим-
ського держароуніверситету
Андрієм Еною спостерігали, як
безборонно торгували ендемі-
ками півострова десятки
спритних продавців. Найчастіше
є продають унікальний цик-
ламен Кузнечова, зриваний в на-
роді гірською фіалкою, який
можна бачити тепер у єдиному
місці в світі — білоріських лі-
сах.

Та доки ми косячимо кві-
ти, які перебувають на межі
виживання, знищуємо те, що
любимо, заради прибутку
і мрії естетичного задово-
лення?

Коли в нашій країні запро-
вають закони, ми побачимо,
яких страшних масштабів до-

сять розкрадання і знищення
природних ресурсів. У ситуації
знесити закону неминуче зник-
нення навіть цілих видів. Тому
так потрібно вестити захис-
ти найбільш цінніших — зни-
каючих рослин.

Більше дивитись, як люди
кунують квіти, часом розумію-
чи, що це, можливо, останні
екземпляри властиві лише для
Криму. У це важко повірити,
але на півострові за останні де-
сять років зникло 39 видів рос-
лин. Страшно, що це вже не
жах.

Натомість у європейських
країнах вже давно поведомо
налагоджено масове промислове
культивування перших весня-
них квітів. У Фінляндії, на-
приклад, Андрія Ену вразили
крамничі квіткарів, де поруч з
грандіозними орхідеями не
зникливі мініатюрний дикий
горошок, різноманітні гірські
квіти включно з едельвейсами.
Все це з грядок, вирощене в
парниках і теплицях.

Скажімо, американська
компанія «Шаман фармате-
ка» уклала господарів з ботані-
ками Коста Ріки, за яким во-
ни збирають рідкісні рослини і
надсилають їх на хімізаводи
США, де фіаків в різних ви-
дах рослин знаходять цінні ре-
човини для виробництва доро-
гих ліків. Відсотки від їх реалі-
зації надходять ботанікам Кос-
та Ріки. Так з'являються кош-
ти на збереження національ-
них природних багатств.

Але це ще й ілюстрація до
того, як ми повинні цінувати
наші природні ресурси. А ми,
віддаючи в долону, яка зриває
пролісок, копійки, рідко за-
мислюємося над генетичною
цінністю першоквітів, унікаль-
ність яких втрачаємо безпо-
вно.

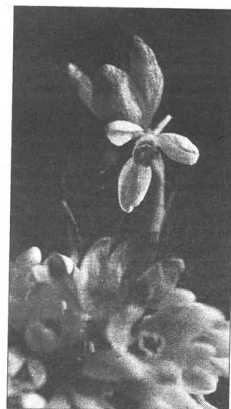
І, здається, до нас ставлять-
ся так, як до Коста Ріки.
Приміром, японці через Мос-
кву створили хіміко-технологічний
інститут, до якого мають інте-
рес і американці, провадять
збір зразків флори в регіонах
кошійного СРСР, зокрема й
в Україні, для хімічного аналі-

зу з наступним використанням
у виготовленні нових фарма-
цевтичних препаратів. Платять
воно копійки, як і американці,
які, схоже на те, хочуть зібрати
в Криму унікальні гібридні
зразки рослин за безцінь, щоб,
коли знайдуть в них корисні
речовини і виготовлять ліки,
наживатися на них в обид кра-
їни — батьківщини генних ре-
сурсів. Небезпечна тенденція,
бо хто може гарантувати, що,
вишдаючи за кордон, наші
науковці мізки не прихоплять з
собою й генетичні ресурси. Ін-
формація щодо генних ресур-
сів вже витікає за межі Криму,
де є сім'ї, яких залиши-
лось у природі всього по кіль-
касот штук. Якщо зібрати їх і
висушити для відправки заїм-
кавним закордонним фір-
мам, може виявитися, що то
були останні в природі екзем-
пляри.

Спробуй доведи тоді, що
вони росли саме у нас, бо
Червона книга України, котре-
ту так довго готували, нарешті
побачила світ у 1996 році,
залишившись недостатньою
для запалу. Якщо зібрати їх і
висушити для відправки заїм-
кавним закордонним фір-
мам, може виявитися, що то
були останні в природі екзем-
пляри.

Водночас якраз потрібно
доповнити Червону книгу Ук-
раїни даними по Криму, бо за-
гальнонаціональна охоронна
книга досі не в змозі вмістити
й охопити всі специфічні ботані-
чні об'єкти півострова, напо-
довни середземноморські.
Зважає, Крим — це майже по-
ловина флори України.

І треба нарешті покінчити з
неувагою до вчених. Науковці
Нікітського ботсаду дівчі з пе-
рervoю в кілька років передала-
ли матеріали зі створення
Червоної книги Криму у влад-
ні органи автономії. Реакції не
було жодної. Лише тепер під
керівництвом відомого ботані-
ка В. Яценюка Корженевського
готується положення про охо-
ронну книгу природи автоно-

мії. Вона потрібна для того,
щоб була бездоганною нова
Червона книга України, яка
захистить силою закону, спо-
діваються вчені й екологи, кож-
ну найнепримітнішу рослину
нашої держави. Хоча, схоже,
атактивний рефлекс «що рос-
те — зривай, що біжить — лови»
доведеться викорювати
вилов життя не одного по-
коління.

А з європейським варіан-
том, коли весняні букети лісо-
вих квітів продають ті, хто ви-
ростив їх у теплицях, а не зрі-
вали на заповідних галявинах,
мабуть, доведеться ще трішки
почекати. Бо навіть визнані в
світ квіткарі Нікітського
ботанічного саду з тепличного
комплексу, який простояв без
опалення всю зиму, раді хоч б
тому, що їм вдалося таки збе-
регти рослини — безцінний ге-
нетичний матеріал. Не так дав-
но до них їздили вчитися саме
європейським рівню мистец-
тва вирощування квітів, які
колись тут продавали. Най-
більший попит тоді був якраз
навесні.

Віктор ХОМЕНКО.

Спочатку була «Слава»...

Образ «ворога» свідомо
створюють ті, кому це вигідно

А тому прийшло визнання діяльності управління податкової
міліції ДПА у Львівській області серед кращих в Україні. За у-
спішні виконання підпільного зоріантованого «синдикату» начальником
управління полковник Василь Рибакіна удостоєний звання
«Відмінник податкової міліції України».

— Василь Івановичу, з огля-
ду на фінансову кризу, ваша мо-
лода служба мала б омаль часу
на організаційно-міджне фор-
мування. Що можете сказати
про її обличчя?

— Відколи я почав працюва-
ти у правоохоронних органах
після юридичного факультету
Львівського держуніверситету
мене турбує ось яка проблема:
з одного боку, наша робота до-
уже потрібна, від міліції чека-

ють захисту, а з другого — не-
має підтримки від населення,
люди бояться давати показан-
ня при розкритті злочинів.

Коли я очолюю цю службу і
почав формувати штати, доби-
рав таких працівників, які вмі-
ють працювати з людьми, спіл-
кувались. А це не дається ані
освітою, ані муштрою.

У дільничних міліціонерів,
на жаль, руки не дійшли до тих
начебто беззінних бабусь, які

на всіх базарах продають деше-
во горілку. Ми поступово роз-
крутили цей ланцюжок — від
бабусь до постачальника і ви-
робника. Пізніше наші опера-
тивні працівники відстежували
всі етапи, документували їх.
Потому 23 оперативні групи
одночасно перекрили 23 точки
— підвали, магазини, кварти-
ри, заклади громадського хар-
чування, приймальні пункти
експорти. Завідую одного з
них очолював «синдикат». Упо-
рююж трьох годин було ошу-
вано 60 осіб із пред'явленням
аудио- та відеозаписів. Ми за-
тримали тисячу пляшок горіл-
ки, шість тонн етилового
спирту, п'ять тисяч акцизних
марок. До марок причетний
працівник однієї із владних
структур міста. Він отримував
й від свого батька із Чернівців.
Ниточки тягнуться і за кордон.

Підпільний цех працював
близько двох років, отож не-
важко підрахувати, скільки
втратив бюджет. Шахраї враху-
вали смаки споживачів, що на-
дають перевагу «Славі» і «Сто-
лові», в асортименті була й
горілка «Імперал». Послуго-
вались напівавтомагнічним
пристроєм для закручування,
робили маркування на закрук-
ка. За цим фактом порушено
чотири кримінальні справи.

На Львівщині — 40 тисяч
суб'єктів підприємництва. Не

таємниця, що за умов, які скла-
лися, кожен прагне якщо не
вислизнути з-під податкового
преса, то принаймні щось при-
ховати.

— А ми й не прагнемо по-
ставити міліціонера біля кож-
ного підприємця, аби впіятати
його за руку і підніести каро-
уний меч над головою, напри-
клад, інженера, який через
скрутку почав возити продукти.
Не велика біда, якщо приховає
щось фотограф, який робить
знімки біля оперного театру.
Так, що варто діяти відкрито і
придбати хоча б невеличкий па-
тент. Образ «ворога» свідомо
створюють ті, кому це вигідно.
Коли ми порушили криміналь-
ну справу за фактом несплати
податків на Краківському ри-
нку, його господарі змусили се-
сяти кілька днів торгувати на
вулицях. Мовляв, які-такі по-
датківники воюють з народом.
А насправді для роботи потрібно
було всього на-всього придба-
ти касовий апарат і бухгалтер-
ські книги.

Не поодинокі випадки, ко-
ли основне підприємство дек-
ларує нуль або збитки, а бізнес
крутиться в різних МП чи до-
чірчих структурах. До прикла-
ду — наше ВАТ «Іскра». Під-
приємство — монополіст, і,
здавалося б, не повинно мати
проблем із збутом. Але реалі-

зація продукції — електролам-
почок — йде через малі під-
приємства, а борги зависають
на основному.

Ми орієнтуємо наших пра-
цівників на посилення кон-
тролю найбільш уразливих сфер
— паливно-енергетичний ко-
мплекс, банківсько-кредитну
систему. Нещодавно порушено
кримінальну справу стосовно
посадовців осіб КБ «Приват-
банк» та ВАТ «Львівський за-
вод «Автонавантажувач». Під-
приємство одержувало в банку
кредити і сповна використовувало
їх на зарплатні платіжки, хо-
ча половина коштів мала йти
на обов'язкові платежі. Такі ді-
ї призвели до нечасного над-
ходження до бюджету податків
та обов'язкових платежів на
загальну суму 683,3 тисяч грив-
ень.

— Про приховані відсотки
я вже почув, а чи практикує
приховані форми контролю?

— Застосовують так званий
непрямий метод оподаткову-
вання щодо фірм, які раптом ста-
ли «збитковими», а тим часом
їхні господарі їздили за кордон,
робляли дорожні покупки. Від-
штовхуючись від цих даних,
прив'язуємо їх до тих даних,
що надходять до нас. Це — ко-
пітка, скрупульозна праця.

Розмову вела
Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Підпільний цех працював близько двох років

У номер

✓ Крим

Інтерес, інтерес, виходь на літеру... «М»

Президія парламенту Криму призвчала на посаду представника Криму в Московській адміністрації у відставці Михайла Хроноула (з 1985 по 1991 роки він командував Чорноморським флотом).

Постанову про створення в столиці Росії представництва Криму було прийнято кримським парламентом відповідно до статті 20 Конституції автономії, що передбачає право Криму мати «постійне представництво в столиці України Києві (наодинці з іншими кількома роками. — «Г»)», а також представництво з питань економічної, соціальної, культурної та іншої співпраці в регіонах для реалізації угод, укладених з ними Автономною Республікою Крим у межах своєї компетенції». Проте у зв'язку з тим, що в цій статті прямо не сказано, що АРК може мати своє представництво в зарубіжних державах, то у ВР Криму посилаються ще й на іншу статтю Конституції АРК. У параграфі 15 статті 26 сказано, що парламент автономії має повноваження брати участь у формуванні всіх принципів внутрішньої, зовнішньоекономічної діяльності України з питань своїх інтересів АРК.

✓ Миколаїв

Йшов по хабар — потрапив до в'язниці

Недавно — лише кілька місяців — пропрацював С. Чмир на посаді державного інспектора праці Центрального районного центру зайнятості Миколаєва, як скопив його за руку під час одержання хабара, якого вимагав від менеджера приватної фірми «Алан» — узамін на скасування припису про призупинення діяльності через виявлені порушення під час працевлаштування громадян. С. Чмир йшов за першим «внеском», а потрапив до міліцейської пастки. Далі було порушення кримінальної справи, судовий розгляд. Хабарника на кілька років відправили до в'язниці, після відбуття покарання йому заборонено обіймати посади, пов'язані з контрольною функцією.

✓ Київ

Компенсація за страждання

В Україні мешкають понад 600 громадян, які у роки другої світової перебували у концтаборах, гетто, інших місцях примусового утримання, були насильно вивезені за межі України і прапували на підприємствах Німеччини та її союзників. 16 лютого 1999 року 12 німецьких підприємств оприлюднили заяву про утворення фонду допомоги жертвам нацизму. Український фонд миру вважає, що таку допомогу повинні надавати всім без винятку жертвам нацизму, незалежно від їхньої національності чи країни проживання.

Український фонд миру закликає Конституційний суд ФРН визнати це право громадян, бо його рішення щодо кімшнього терміну подання позовів з питань компенсаційних виплат жертвам нацизму обмежує права людини, які гарантуються правовою державою.

✓ Суми

Замість легіону — нари

Свій шлях на парі колісний військовослужбовець Сумської спеціалізованої моторизованої військової частини О. Корнісний та Р. Бебешко розпочали в листопаді минулого року, коли «по-англійськи» покинули казарму, прихопивши «на згадку» два автомати АК-74, магазини до них і штих-ножі. Втікачів було затримано через 6 днів. Окрім викраденої зброї, у них також було вилучено і брошуру з правилами вступу до французького іноземного легіону. Проте зустріч з оміяною Францією дезертирам тепер доведеться відкласти.

Військового суд Харківського гарнізону засудив Олега Корнісний до п'яти з половиною років, а Романа Бебешку до п'яти років позбавлення волі.

Мал. Сергія ГОРЮХИ

Записки із зони

Після 6 років колонії посиленого режиму я вийшов на волю і вирішив про все написати. Шановний читачу, подій, про які я хочу тобі розповісти, було насправді...

У сімнадцять років я відчув себе дорослим і самотнім. Було соромно просити зрості в батьків, але при цьому не хотілося ні в чому собі відмовляти. Я взяв на озброєння після бугаюлого із фільму «Операція «И»: «Нас врятує тільки пограбування». Убох з таким само шукачем приєднався на склад кольорових металів... Після пограбування, коли, зовсім, всі сліди було замешено, на нас вийшли співробітники карного розшуку.

1. Гумовим кийком — по печінці

Цілий рік я перебував у розшуку. Розклені діти кожного РВВС майже портрети з надписом «Іх розшукує міліція» наганяли дрижаків у коліна. Я шарахався від кожного перехожого, що кидав на мене оком. Взяли мене на квартирі, в якій інколи відслідкувався. У камері РВВС «милувалися» ломком цюх наркомани. Моторошно відлилися перерва голос:

— Артур П., на вихід!
У кабінеті було троє в цивільному. Мені було поставлено різні запитання, що не мали зв'язку між собою. Лише в процесі допитку з'ясувалося, до чого веде слідчий. Йшлося про розбійний напад з убивством.

Свідок тебе впізнав, — казав слідчий, отож даремно злізайшся. Це буде враховано на твою користь. А от широкосердне знання пом'якшить покарання. Суд розгляне твою явку з зізнанням.

— Яка явка? Якє вбивство? Шукайте козла відпущення. Я чи ти хочеш інший, яка різниця? Хочете списати нерозумію вбивство? Так і скажіть. Не ти як розмовляеш, щеня? — потрозило запитав чоловік, який сидів на столі.

Умити він лівою задав удар мені по печінці. Цей слідчий експеримент врізав надовго в мою пам'ять. Слідчий вправлявся кийком із сірої гуми. Мене збили з ніг і стусали на підлогу, як помийний відро. Було дуже боляче, хотілося кричати.

Дуже шукитиляючи на одну ногу, я увійшов до камери.

Наступного дня передпліччям правої руки розпухило. Мене возили в міську лікарню на рентген. На дежкарі, перелому і тріщини на бую.

Після цього випадку деякий час слідство проводилося без фізичного впливу.

Мене перевели в СІЗО. Співкамерник Жора уже мав за плечима 10 років відсидки. Це був беззаперечний авторитет. Але, з'ясувалося, Жора був «підсадною качкою», працював на оперуповноваженого СІЗО. Ті, хто з його допомогою сів за ґрати, безрезультатно розшукували Жору по тюремній пошті. Тепер Георгій мав розплатитися. Ми з Сергієм молючили його відчайдушно. Черговий поверку почув несамовіти крики. Відкрив вічко камери: «Ти чого лопишся?»

— Командир, виволь, не живий, — леметував Жора.

— До «петухів» його, — уїдливо мовив Сергія.

Мене викликали до «громадянина» капітана. Хоч як дивно, він зустрічався, ширю, запропонував випити.

— Школа мене тебє, — почав капітан. — Молодий хлопчєт і так покалічив своє життя. Хочу допомогти. Терміну тобі не уникнути, але буде він мінімальний. Вірю в те, що ти не вбивав. Ти не задан на вбивство.

Назва мені того, хто це зробив, і ти підеш у справі свідком. Отримаш

свій мінімум за пограбування, відслідкуватимеш у слідчому ізоляторі як робітник при дербослюгованні. За зразкову поведінку звільнюмо раніше...

— Нічого не знаю про вбивство, — розчувався я його.

Зависла тривала пауза.

Ну що ж, усі методи добрі, — промовив оперативник. — Головне результат. Капітан натягнув шкіряні рукавиці й узав гумового кийка. Допит з тортурами в РВВС виявився безневинним забавкою порівняно з методами СІЗО. Я несприятим.

Прийшов до тьми в одиночній камері. Мене нудило і паморочилося в голові. З цього дня оголошено голодовку, вимагаючи прокурора з наглядом адвоката. На дев'ятий день голодовки, в присутності ЧПНС (черговий помічник начальника слідчого ізолятора), до камери увійшов прокурор.

Після розмови з ним я зустрівся з адвокатом, потім з лікарем, зняв побої. Адвокат збирався подати скаргу на капітана. Та оперативник був не промах. Він надав документи про зняття побоїв з підслідного Жори та його ж заяву про порушення кримінальної справи проти мене і Сергія. Таким чином, одностайно прийняли рішення. Ми з адвокатом відмовилися від скарги, а «громадянин» капітан порвав заяву свого агента. СІЗО закінчилося. Попереду 6 років особливого режиму.

Артур П.

(Далі буде).

Про міністра оборони з любов'ю

Цій посаді не позаздриш

Чи важко бути дружиною головнокомандувача країни? Людмила Леонідівна Кузьмук над цим ніколи не замислювалася. Кажє, що бути дружиною міністра оборони, мабуть, не легше, ніж бути дружиною військовослужбовця. Людмила пройшла шлях дружини офіцера — від маленьких лейтенантських зірочок до великої генеральської на погонах чоловіка.

Людмила Леонідівна зізнається, що навіть у найважчих життєвих ситуаціях їй не приходила думка: «Це ще не найстрашніше і все буде гаразд».

Ви оптимістка? — запитую.

— Я не знаю... Це треба в чоловіка запитати, — знізує вона плечима.

— А він оптиміст?

— Він — без сумніву!

Познайомилася майбутнє подружжя в 9-му класі.

До чернігівської школи, де навчалася Людмила, прийшов син військовослужбовця — Сашко Кузьмук.

Після випускного він поїхав вступати до Харківського танкового училища, а Людмила зовів'язалася чекати свого нареченого.

Через три роки вона прийшла за коханим до Харкова і вступила до торговельно-економічного інституту.

А вже через рік після розподілу за призначенням чоловіка подружжя Кузьмуків поїхало до Німеччини.

— Ми два роки жили на даху з фанерними перегородками і суто символічними дверима, — згадує

де син знятий у військовій формі, — скаржилася мама.

Людмила Леонідівна вже п'ять років не працює за фахом. Вона перекваліфікувалася на дружини міністра оборони. Посаді, щєсно кажучи, не позаздриш — робочий день не нормований (як у чоловіка). Господині завжди треба бути в повній бойовій готовності, щоб у будь-який час зуміти підтримати чоловіка гарячим сніданком або вечерєю як ласкавим словом.

— На сімейній раді ми вирішили, що в Олександрівському краєє виходить бути міністром оборони, ніж у мене міністром торгівлі, — жарте дружина генерала Кузьмука. — Тепер я працюю дружиною міністра, виховую чотирьох дітей, маю дочку Марію і видаю весь вільний час сім'ї. Так себе реалізую...

Людмила Леонідівна зізнається, що вдома вона головна, в господарській, тильовій частині. Вона нікому не дозволяє порушувати встановлену субординацію на кухні — там все відбувається лише під її чутливим керівництвом.

Людмила Леонідівна любить імпровізувати біля плити. Її фирмова страва — котлети. Хранителька кухонного вогнища сім'ї Кузьмуків розповіла гарманські таємниці чоловіка: він подобляє рибні страви та всілякі солодощі.

Утім, як з'ясувалося, не

тільки на кухні застосовує свої здібності, фантазію і талант організатора Людмила Леонідівна. І це було для мене відкриттям. Сьогодні дружини великих політиків вважають своїм обов'язком (або даниною моді) займатися громадськими питаннями. Людмила Кузьмук на громадсько-політичному подіумі країни практично не видно. Вийжає дружина міністра в світ рідко, але вдало.

Так, нещодавно, прийхавши до виконавця стоденного дитячого будинку «Малютка», крім необхідних дітям ліків (у розпалі була епідемія грипу), Людмила Леонідівна привезла дітям великий подарунок — «петухів в життя!» Офіційно випросивши телефонну аудієнцію у міністра оборони України, Людмила Кузьмук запропонувала міністерству виділити випускникам дитячого будинку кілька цільових підписок направлення на навчання до військового ліцею.

Загалом я намагаюся займатися лише тими громадськими питаннями, які знаю, які мені близькі, розповіла Людмила Леонідівна. Це — офіцерські сім'ї, діти військовиків...

Після розмови з цією інтелектуальною, милою людиною і чарівною жінкою я зрозуміла, — з нашою армією все буде гаразд, — в містерстві нації і затишній сімейній ти!

Ольга ВАУЛІНА.

Два роки «бухенвальду» — чудовий час

У номер

Рівне

Весна. Відновилося збирання буряків

Через брак пального в окремих господарствах Демидівського району в землі залишилися зимувати солоні корені. Деякі добре збереглися в умовах порівняно теплої і сніжної зими. Ув'язавши в, запозяті, ліній сільські жителі поспішили за допами (прикро, що до цього не думалися восени) на лан: боїться, аби січчя не наступили на п'яті — адже весна бере гору...

Херсон

«Зимові вікна» стали в пригоді

Нестача пально-мастильних матеріалів, скрута із запасними частинами до сільськогосподарської техніки не дали змоги аграрникам Херсонщини минулої осені провести весь комплекс польових робіт. Зокрема, залишився невідланим значний клін забу. Практично всю зиму працівники сільськогосподарства намагалися використовувати природні «вікна», теплі дії, для оранки й внесення поживних речовин. За даними обласного управління АПК, вдалося вкати біля як 50 тисяч гектарів оранки, а це третина того, чого не зуміли зробити восени. Пальне для виконання польових робіт надійшло в господарства області завдяки одержаному товарному кредиту у вигляді 50 тисяч тонн зерна із держрезерву. В окремих господарствах Голопристанського й Скадовського районів осяось розпочнеться сібба ранніх ярих культур.

Київ

Гаразд що сало не кусалось

Сільгосппродукція на місських ринках країни з початку року подорожчала, за даними Держкомстату, в середньому на 20 відсотків. Найбільше піднялися ціни на молочні продукти (на 27 відсотків) і одію (57 відсотків).

Ціновий скачок насамперед пов'язаний з дорожчею пально-мастильних матеріалів, «прив'язкою» ціни на сільгосппродукцію до долара, а також із збільшенням платні за торговельне місце, вартості патенту на підприємницьку діяльність.

Шоправда, ціни знизилися на збилову річпасту і солоні помідори. Не подорожчав і «національний український» продукт — сало.

Фотофакт

Колектив ВАР «Харківський завод тракторних двигунів» постійно розширює асортимент продукції. Новинка підприємства — невеличкий трактор ТМК-0,4 потужністю 18 кіньських сил — уже добре зарекомендувала себе і на рівнинній місцевості, і на схилах гір. Тракторець можна використовувати як у сільському господарстві, так і в місті для прибирання вулиць.

На знімку: новинку демонструє працівник підприємства Віктор Лашенко.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ).

Гребля ця — не проста

Кажуть, що за лічені секунди під товщею води опиниться чи не найбільший столичний район — Оболонь (понад 300 тисяч мешканців). «Оптимісти», шоправда, заспокоюють: вода дотягне лише до четвертого поверху. На чому ґрунтуються такі розрахунки, ніхто не говорить і не пише. А коли й пошастить щос про читати, то лише про тріщини в дамбі та про аварійний стан шлюзів.

За словами Семена Поташика, директора Київської ГЕС, страхи навколо неї нагнітають штучно, а серйозних підстав для занепокоєння немає.

Гідроенергію без збоїв виробляють 18 водних агрегатів, наприклад безрезна буде введено ще один. Висота води у Київському водосховищі навіть в умовах повені не перевищує нормальній позначки — 103 метри. Раз у раз перевіряємо стан греблі, która являє собою не просто бетонну стіну, що може тріснути, а складну споруду, начинену безліччю всьляких датчиків. Їх показання контролюють фахівці станції.

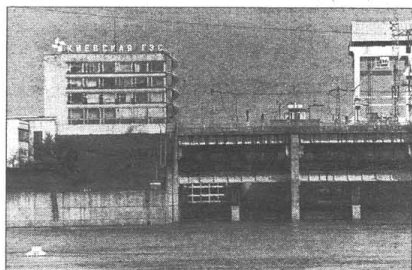
Київська ГЕС входить до складу державної акціонерної гідроенергетичної компанії «ДніпроГідроЕнерго», która об'єднує всь каскад дніпровських ГЕС і реалізує довгострокову програму їх реконструкції. На першому етапі (з 1996 до 2001 року) передбачено перебудувати

22 гідроагрегати, 8 з яких — київські.

Фінансування має здійснюватися так: 55 млн. доларів виділяють Світовий банк і уряд Швейцарії. Приблизно 60 млн. доларів має забезпечити українська сторона. За планом Світовий банк надає кредит у 43 млн. доларів. Через 5 років його доведеться повертати з урахуванням відсоткової ставки 7,2%, плюс 1,8% низьке річний уряд як маржу. Швейцарський уряд пропонує 12-місячний грант, який самий, по суті, кредит, але безстроківий. Є ще одна деталь — кошти їх надходять у вигляді західного обладнання, втіжзаннях аналогів якого, на жаль, немає.

Проектні роботи і випуск турбін передбачено здійснити в нас. Оплачуватиме це українська сторона вже згаданими 60 мільйонами доларів. Гроші ці — не що інше, як оплата спожитої електроенергії. Але ж ми знаємо, що енергію споживають усі, а платять за неї лише

Вона начинена безліччю всьляких датчиків

дехто. От і сидять харківські заводи «Електровозмаш», «Турбоатом» і багато інших, зацікавних у програмі, з неоплаченими замовленнями.

Та все одно Семен Поташик, який очолює і Київську ГЕС, і «ДніпроГідроЕнерго», твердо переконаний, що гідроенергетики можуть розраховуватися з усіма: адже криза — явище не вічне. А після завершення реконструкції у 2010 році передбачено збільшити обсяг вироблення електроенергії на 300 млн. кВт-год, порівняно з нинішніми показниками.

У 1998 році, рекордному для київських енергетиків, вироблено 13 млрд. 952 млн. кВт-год енергії вартістю 0,4 цен-

та за кВт-год. Нинішнього року планується виробити 10 млрд. кВт-год. До 2001 року очікують введення нових екологічно чистих гідротурбін (без потрапляння мастила у воду), а також запровадження автоматизованої системи контролю безпеки греблі.

Як бачимо, нічого страшного з вини енергетиків не станеться. Та всь гідротехнічний комплекс великий, і не лише вони забезпечують його роботу. Є й інші відповідальні за осіб, яким, шоправда, звучніше плати на нервах обивателів, аніж роз'язувати проблеми шлюзів і шляхів.

Олеся МЕНЖУЛІНА.

Фото

Олександра КЛИМЕНКА.

Види на врожай з космічної висоти

Презентації

Позаторік, ближче до літа, на одному з аграрних збирань їд американці довелися, між іншим, почути таку цікавищу-спростування. Мовляв, помилкається ваш уряд, стверджуючи, що Україна збере 40 мільйонів тонн зернових та зернобобових. За американськими космічними підрахунками, будуть, 35 мільйонів — не більше. Так воно і сталося. Застався, відтер космічно-наглядницьку діяльність від «заякату» набула на наших теренах остаточної легалізації. Днями відбулася презентація Українського центру менеджменту землі та ресурсів, який фінансово можна вважати американським. На реалізацію проекту дистанційного зондування українських земель уряд США виділяє 5 мільйонів доларів.

Іноземне космічне око центр обіжє використовує виключно на благо нашого народу господарства. Супутники повідомлятимуть про вологість та склад ґрунтів, визначатимуть рельєф поверхні, кількість опадів. Досвід (і відповідна користь) такої піддільності вже є. Не так давно американська космічна розвідка спрогнозувала активне танення снігів у Закарпатті, і на світ з'явилася кар-

та з позначенням місць обов'язково відселення.

Та найбільше прислужиться мирний космос Сполучених Штатів обіжє сільському господарству. Так само, як і американським землеробів (де супутникове око використовує шостий рік поспіль і його послугами користується майже тисяча фермерів, віддаючи за це менше відсотка врожаю), космос інформуватиме і українських аграрників. Останні дізнаватимуться, поки що безкоштовно, де і що дошліше сіяти, як розвиваються посіви, де, передусім, потрібне підживлення.

Космос, з'ясувалося, шлюком по силах створення і комп'ютеризованого кадастру землі.

На запитання, як узгоджується такий космічний проект з українським законодавством, згідно з яким визначення будь-яких об'єктів на місцевості з точністю до 30 метрів вважається закритою інформацією, представники центру тільки посміхнулися і показали знімок Києва, зроблений з американського супутника ще в 1968 році. Вже тоді Україна перестала бути для них terra incognita (з чим ми відповідні служби безпеки і втіасмо).

І нехай. Епоху холодної війни давно змінила ера співробітництва.

Галина КВІТКА.

У поміч селянам

На базі ремонтно-транспортного підприємства у Кремені нинішньої весни почне діяти машинно-тракторна станція. Створений підрозділ на базі РПД допомагатиме місцевим сільгосппідприємствам обробляти землю, а ще тим, хто не в змозі сам розпочати і завершити комплекс весняно-польових робіт. Підприємство отримуватиме техніку на лізинговій основі.

Спорт

Хоккей. Кубок СЕХЛ 1/2 фіналу. «Сокіл» (Київ) — «Беркут-ППО» (Київ). 4:1. Гончаренко, 3, Олешчій, 36, Махутин, 47, Зіневич, 56 — Ніколаєв, 56. Рахунков серії став 2:1 на користь «Сокіла». «Металург» (Дніпро, Лівіа), «Німан» (Білорусь, Гродно). 5:1, 3:2, 1:2.

Футбол. Нині в чемпіонаті країни триває пауза, пов'язана з майбутніми виступами збірних. А поки що турнірне становище команд таке: «ШАХТАР» — 40 очок, «ДИНАМО» — 39 (два матчі в запасі), «КРИВБАС» — 34, «Карпати» — 33, «Металіст» — 26, «Металург» М — 25, «Металург» Д — 23, «Ворскла», ЦСКА — по 22, «Металург» Зп — 21, «Таврія» — 20, «Нива», «Зірка» — по 19, «Дніпро» — 17, «ПРІКАРПАТ-ТЯ» — 14, СК «МИКОЛАЇВ» — 10.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ. Редколлеґія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДА.

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редація не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописів не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про рестрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 211447.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311053.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Бюло України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.reic.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України